

de høiere Officerclasser dog ikke gjennem de aarlige Øvelser vil finde en saa hyppig Udcommando Sted, som ønskeligt er, fordi Midlerne ikke ville strække til i saa Henseende, og at det derfor vilde være heldigt, om man gjennem disse Poster kunde skaffe adskillige af de Officerer, der staae i disse Nummere, en passende Fredsbeskjæftigelse.

Schonheyder: Det er allerede flere Gange udtalt, at det var med god Grund, naar man ikke under denne Sag havde beskjæftiget sig med det Materielle, hvorimod det ubelukkende er det Personelle, hvorom Taleren her dreier sig. Det er da rimeligt nok, at man med Hensyn til det Affnit, hvormed man idag beskjæftiger sig, lægger særlig Vægt herpaa, og da især berører de to Skoler, Underofficersskolen og Cadettkolen. Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan være aldeles enig med det ærede Udvalg i det første Endringsforslag der idag foreligger, nemlig det om Underofficersskolen. Det er ikke i sig selv nogen meget stor eller indgribende Forandring, der foreslaaes under Nr. 17, nemlig, at der istedetfor „3—4 Aar“ skal staae „3 Aar“, men jeg troer dog, at 3 Aar i hver Klasse neppe vil være tilstrækkelig til at give Underofficererne den fornødne militaire Uddannelse, idet man maa tage i Betragtning, at man maa ønske, haabe og vente, at disse unge Mænd i en stor Deel af denne Tid vilde være tilføes, saaledes at altsaa Opholdet i Skolen rimeligviis eller forhaabentlig vil blive indskrænket til omtrent det Halve af den Tid, her er nævnt, nemlig 3 Aar istedetfor 6 Aar. Jeg troer imidlertid, at den er temmelig kort, og det vilde ialtsald ikke have nogen stor Betydning, om man sagde 3 til 4 istedetfor 3 Aar.

Det Punkt, hvorom der vel væsentligt vil blive Tale idag, er Cadettkolen. Efter det Standpunkt, hvortil Forhandlingerne nu ere komne, tør man vel antage, at den hidtilværende Cadettkole eller Academiet gaar sin Opløsning imøde, eller at det i alt Fald er forbi med dets nuværende Ordning, idet man vil gaae over til en anden. Jeg troer derfor, at man nu vel tør udtale sin Anerkjendelse af, hvad dette Institut hidtil har bragt tilveie.

Der har været talt om forskjellige Mangler ved det, men jeg har dog ikke hørt, at Noget ikke har anerkjendt, at det har frembragt gode og brugbare unge Mennesker, dygtige Militaire og gode Officerer, og denne Anskuelse maa vistnok endhydermere bestyrkes, naar man seer hen til de anerkjendende Udtalelser, som foreligge fra fremmede Marinere, hvori vore unge Officerer have tjent i de senere Aar. Naar man nu af mere eller mindre gode Grunde har meent at burde gaae over til en anden Ordning, maa man altsaa haabe, at denne vil kunne tilveiebringe Noget, der ibetmindste er ligesaa syldestgjørende som det hidtilværende, og jeg vil sige, at man efter det Forslag, som foreligger fra Udvalget, vistnok tør nære Haab om, at et ligesaa godt Resultat vil kunne naaes; navnlig troer jeg, at det Forslag af Udvalget, som gaaer ud paa, at Eleverne skulle have Ophold, Beskæftning og Underviisning frit i Skolen, at de med andre Ord skulle caserneres, er overmaade heldigt, samt at man, naar dette bliver gennemført under en god og kraftig Bestyrelse, med fuld Nøilighed kan bortkaste den yngste Klasse og dog være sikker paa i de 4 Aar, som ere foreslaaede, at kunne faae uddannet dygtige unge Mennesker, eller, hvad det især kommer an paa, dygtige Militaire. Der er dog et Punkt i Udvalgets Forslag, som jeg ikke ganske kan billige, nemlig naar der siges, at de unge Mennesker ikke maae komme ind paa Skolen før i det Aar, de fylde 17 Aar. Naar man spørger, hvorfor denne Bestemmelse egentlig er indsat, kan der ingen Tvivl være om, at Meningen er — og det blev ogsaa udtalt af den ærede Ordfører, — at man vil aabne Afgangen for alle de Søfærende fra Handelsmarinen, eller med andre Ord, for de mindre bemidlede Classer; man vil søge at stille disse lige med de mere velhavende; men jeg troer ikke, at dette vil opnaaes ved den nævnte Aldersgrændse. Man kan tænke sig tre Veie, ad hvilke man kan gaae med Hensyn til en saadan Aldersbestemmelse, idet man enten kan sige, at de unge Mennesker ikke maae være over en vis Alder, eller at de ikke maae være under en vis Alder, eller ogsaa kan man aldeles ubelade Aldersbestemmelsen. Det første Alternativ har hidtil været gjældende ved Academiet; der har været